

Jutjat Social nº 21

Rda. de Sant Pere, 52 2ª planta
Barcelona

29 JUL. 2005

Actuacions nº 422/05

SENTENCIA nº 283/05

Barcelona, a vint-i-cinc de juliol de 2005.

Ramon Llena Miralles, Magistrat titular del **Jutjat Social nº 21** d'aquesta Ciutat, vistes les actuacions nº **422/05**, promogudes per D. Enrique Valero Lázaro contra Transciel Barcelona, S.L., en reclamació per **acomiadament**; i considerant els següents,

I.- ANTECEDENTS

Primer.- El dia 13 de juny de 2005 es va repartir a aquest Jutjat demanda subscripta per la part actora en la que demanava el reconeixement de nul·litat de l'acomiadament.

Segon.- Admesa a tràmit y assenyalada data de judici, va tenir lloc el dia 19 de juliol de 2005 amb la compareixença de la part actora assistida de l'advocat Dª Dolores Hurtado, i de la part demandada assistida/representada per l'advocat D. Pere Serret Salvat, en el que es varen formular les al·legacions i practicar les proves que consten en l'acta del judici.

Tercer.- En la tramitació d'aquest procediment s'han observat les prescripcions legals, excepte, en el seu cas, les relatives a terminis, que no han pogut complir-se pel volum d'assumptes que simultàniament es tramiten al Jutjat.

II.- FETS PROVATS

Primer.- El demandant Enrique Valero Lazaro, prestava serveis per la demandada empresa Transciel Barcelona, S.L., des del 5/8/1996, amb categoria professional de Analista Orgànic, i cobrant un salari de [REDACTED] euros.

Segon.- El dia 20/5/2005 l'empresa comunicava al demandant l'acomiadament amb efectes del següent dia 21/5/2005 mitjançant carta del següent redactat:

“Muy Sr. nuestro:

La dirección de esta empresa le comunica, por medio del presente escrito que, en base a lo determinado en el apartado e) del art. 54.2 del Estatuto de los Trabajadores, ha tomado la decisión de dar por rescindido su contrato de trabajo procediendo a la extinción del mismo por causa disciplinaria.

El motivo, pues, de esta decisión, se fundamenta, principal y concretamente, en una disminución continuada y voluntaria del trabajo pactado, esta disminución del trabajo imposibilita su asignación a proyectos y es patente.

En cuanto al momento de producirse los efectos de esta decisión extintiva, le comunicamos lo serán a partir de fecha 20 de Mayo de 2005, tras la finalización de su jornada laboral.

No obstante lo anterior, la empresa realizará un ingreso en la cuenta del Juzgado Decano de Barcelona por importe de la indemnización que le corresponda al reconocer la improcedencia del despido a los efectos del artículo 56.2 del Estatuto de los Trabajadores.

Finalmente, tiene Vd. a su disposición, para que la retire cuanto tenga por conveniente, previa firma del correspondiente recibo, la liquidación de partes proporcionales, cuya cuantía expresamente excluimos de la presente y que sería corregida de inmediato en caso de error.

Tercer.- El dia 20/5/2004 es celebraren eleccions sindicals a l'empresa demandada, en les que el demandant formava part de la candidatura del Sindicat CCOO amb el nº 8, resultant elegits entre els 13 membre electes del Comitè els 7 primers de la candidatura de CCOO.

Quart.- El dia 19/7/2004 el demandant va comparèixer com a testimoni a instancia de la part actora en el procediment d'acomiadament 409/04 del Jutjat Social 28 de Barcelona, en que per sentència de 20/7/2004 es va declarar la improcedència de l'acomiadament d'una treballadora de la demandada empresa.

Cinquè.- Des de la data d'acomiadament del demandant, l'empresa demandada ha contractat un mínim de 27 treballadors, 8 d'ells amb contracte indefinit.

Sisè.- La part actora ha intentat, sense èxit, la preceptiva conciliació administrativa prèvia, que finalitzà el 16/6/2005 amb el resultat de sense avenença, i en la que l'empresa reitera el reconeixement de la improcedència de l'acomiadament.

III.- FONAMENTS JURÍDICS

Primer.- Els fets que es declaren provats s'han deduït del contrastos i valoració del conjunt dels distints mitjans de prova practicats, no obstant, de forma preeminent o principal s'han obtingut en particular dels següents: El 1º resulta dels fets d'ela demanda que no han estat negats ni rebutats per la demandada, contrastats per altra banda amb les nomines aportades per la part actora. El 2º resulta del contingut de la carta d'acomiadament aportada per la part actora amb la demanda i a la documental. El 3º resulta del testimoni de l'expedient electoral aportat per la part actora en el ram de prova documental. El 4º resulta del justificant i la sentència aportats per la part actora i que consten als folis 64 a 68 de les actuacions. El 5º resulta de la relació que consta al document nº 26 de la part actora que, com tots els altres, ha estat plenament reconegut per la demandada. El 6º resulta de la certificació de l'acta de conciliació aportada en tràmit d'esmena de la demanda.

Segon.- En aquest cas l'empresa no solament acomiada al demandant amb un motiu absolutament genèric, inconcret i abstracte, sinó que a mes no el justifica de cap manera ni en la carta ni en el judici, on a banda d'una mera al·legació testimonial de justificació, no aporta cap mena de suport probatori que l'acomiadament respongui a la mes mínima voluntat disciplinaria.

Però a mes d'això, l'empresa reconeix en la mateixa carta la improcedència de l'acomiadament i anuncia la consignació al Jutjat del Social de la indemnització.

El reconeixement de la improcedència de l'acomiadament, segons estableix l'artº 56.2 paràgraf 3º de l'E.T. pot fer-se des de que es produeix l'acomiadament. Si tenim en compte que l'acomiadament es produeix no al redactar la carta sinó al notificar-la ja que es un acte receptiu i per tant bilateral, mentre que el reconeixement de la improcedència o de qualsevol efecte jurídic es un acte de manifestació de voluntat unilateral que es produeix en el moment de produir-se aquesta voluntat i no en el moment de transmetre-la. En aquest cas ens trobem per tant que el reconeixement de la improcedència no s'ha produït des del moment de l'acomiadament com imposa la norma, sinó en un moment anterior que correspon, com a mol tard, al moment de redactar la carta, que sempre i necessàriament es un acte

material i temporal previ a la notificació, i per tant previ a l'acomiadament mateix, es a dir, el reconeixement de la improcedència de l'acomiadament es fa, en realitat, abans de produir-se l'acomiadament, incomplint així el contingut de la norma legal.

Evidentment no es valida la qualificació jurídica i el reconeixement d'efectes d'aquesta qualificació efectuats en un moment anterior a l'existència de l'acte que es qualifica, seria com confessar-se abans de pecar, doncs en l'actuació empresarial no hi ha un acte previ (l'acomiadament) que produeix determinats efectes jurídics, i un altre acte posterior de reconeixement de determinats efectes jurídics produïts per l'acte previ, sinó que hi ha una única manifestació que engloba un acte de voluntat prèvia de reconeixement del que encara no existeix, i un acte receptiu posterior que produeix els efectes, per tant, l'actuació empresarial defrauda el propi acte constitutiu, es mes, el que es produeix ja no es un acomiadament sinó un altra mena d'acte extintiu diferent a l'acomiadament, doncs només hi ha acomiadament disciplinari com pretén la carta, quan hi ha una voluntat causal d'acomiadar, i en aquest cas, al moment de l'acomiadament ja no hi havia voluntat d'acomiadar disciplinàriament perquè prèviament ja se'n reconeixien la ineficàcia dels motius disciplinaris, incorrent en un veritable frau de llei al utilitzar la forma de l'acomiadament disciplinari, quan la pròpia part esta reconeixent que no hi han motius disciplinaris per acomiadar, defraudant per tant la norma que estableix els efectes de l'acomiadament improcedent, i especialment la d'establiment dels salaris de tramitació, els que com a norma defraudada s'han de reconèixer en tot cas.

Tercer.- Així les coses, ens trobem davant un acomiadament purament formal, que a mes es produeix en frau de llei al no existir una veritable voluntat d'acomiadar, però si d'extingir el contracte del demandant, i aquest es un treballador prou significat sindicalment com que es va presentar en la llista electoral de CCOO restant com a primer suplent per cobrir la primera vacant que es produeixi, i l'acomiadament es produeix dia per dia just transcorregut un any de la col·laboració de les eleccions, es a dir, just en el moment en que casaria la garantia de no acomiadament d'un any després de cessar el mandat, prevista en l'artº 68.c) de l'Estatut dels Treballadors, feta extensiva doctrinalment als candidats electorals per tal d'evitar acomiadaments derivats d'aquesta circumstancia.

Hi ha per tant, una manca absoluta de causa de l'acomiadament, i una contrastada inexistència d'excés de personal en la plantilla de la demandada, ja que s'ha recorregut a nombroses noves contractacions, i paral·lelament l'acomiadament es produeix just en el moment de cessar la garantia temporal que evita acomiadaments no causals i justificats. Hi ha per tant no solament indicis evidents de que la causa de l'acomiadament es una voluntat discriminatòria derivada de l'afiliació sindical del demandant i de la seva posició en expectativa de representació dels treballadors, sinó que hi ha una plena prova presumptiva en base als anteriors fets, de que la causa de l'acomiadament es de caràcter discriminatori per raons sindicals, el que

en qualsevol cas te la virtualitat de desencadenar la inversió de la carrega de la prova establerta en l'artº 179.2 de la Llei de Procediment Laboral, fixada també per la doctrina del Tribunal Constitucional, en relació als motius de tutela de drets fonamentals expressats en la demanda, el que imposa al demandant la obligació d'acreditar de forma objectiva i raonable la causa o justificació de l'acomiadament, activitat processal que no solament no s'ha produït, sinó que en mèrits a la prova, ni s'ha intentat, i per tant, l'efecte d'aquesta circumstancia ha d'esser la determinació de que hi ha una causa discriminatòria per raons sindicals en l'acomiadament vulneradora dels artº 14 i 28.1 de la Constitució, mereixedora de la postulada declaració de nul·litat de l'acomiadament produït, amb la obligatòria readmissió del demandant en el seu lloc i condicions de treball i l'abonament íntegre dels salaris de tramitació.

Quart.- Contra aquesta Sentència, i per raó de la matèria sobre la que es pronuncia, d'acord amb allò que estableix l'artº 189.1 de la Llei de Procediment Laboral, es pot interposar Recurs de Suplicació.

DECISIÓ :

Que acceptant la demanda interposada per Enrique Valero Lazaro contra l'empresa Transciel Barcelona, S.L., declaro la nul·litat de l'acomiadament del demandant produït el dia 21/5/2005 per causa de discriminació sindical, condemnant a l'empresa demandada a la immediata readmissió del demandant en el seu lloc i condicions de treball, i a abonar-li els salaris de tramitació meritats des del dia de l'acomiadament fins al de la efectiva readmissió, a raó de [REDACTED] euros diaris i que a data d'aquesta sentència sumen [REDACTED] euros pels 66 dies fins ara transcorreguts.

Notifiqueu aquesta Sentència a les parts fent-los saber que no es ferma, podent interposar-hi Recurs de Suplicació al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en el termini dels cinc dies següents a aquesta notificació, el qual s'haurà d'anunciar en aquest Jutjat per escrit o compareixença, essent indispensable, si el recurrent es demandat no afectat pel benefici de justícia gratuïta, que acrediti haver garantit l'import de la condemna o consignar-la al Banc Espanyol de Crèdit, oficina de Ronda de Sant Pere, 47 de Barcelona, compte corrent nº 0604/0000/65/0422/05 de la que es titular aquest Jutjat, i en tot cas haver efectuat el dipòsit per recórrer per import de 150,25 euros al compte nº 604/0000/69/0422/05 de la mateixa Entitat bancària.

Per-aquesta Sentència ho pronuncio, mano i signo.